

RELIGIA IZABELEI

Să rămânem o clipă în picioare și să-I mulțumim lui Dumnezeu cu capetele plecate.

Tată îndurător și sfânt, suntem atât de fericiți că Tu ești Dumnezeul nostru și un Ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. Îți mulțumim pentru ceea ce ai făcut pentru noi. Nu avem cuvinte să ne exprimăm recunoștința pentru că vii și ne salvezi când suntem în necaz.

De-a lungul anilor, am învățat să ne punem încrederea în Tine și, în această după-amiază, Te rog să-Ți reverși binecuvântările peste poporul acesta. Fă așa încât, la sfârșitul acestui serviciu să nu mai fie printre noi nici o persoană neputincioasă.

Dacă este printre noi un singur om care nu s-a împăcat încă cu Dumnezeu, lasă ca puterea care l-a înviat pe Isus din mormânt să învioreze trupul și sufletul lui și să-l întoarcă la Tine. Te rugăm să faci aceasta, Doamne.

Fă ca cei care nu au Duhul Sfânt să aibă astăzi o zi deosebită, pe care să n-o mai uite niciodată: ziua în care Dumnezeu a revărsat peste ei Duhul Său cel Sfânt.

Te rugăm, Doamne, să ne ierți păcatele.

Te rugăm să-l binecuvântezi pe scumpul nostru prieten, fratele Sullivan, și gândurile lui pentru oameni, astfel încât să folosească fiecare posibilitate de a-i ajuta.

Binecuvântează păstorii și predicatorii din întreaga lume. Dă-le belșug din toate, Doamne. Ajută-i să stea la amvon curajoși și să vestească Cuvântul Tău, deoarece

trăim în ultimele ceasuri ale istoriei acestei lumi. Lasă bunătatea Ta ca să ne umbrească în aceste vremuri, deoarece Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Puteți să vă așezați. Sunt foarte recunoscător atât pentru voi, cât și pentru fratele Sullivan. Vă mulțumesc pentru bunătatea voastră.

În ce privește donațiile, n-ar fi trebuit să le faceți. Nu era nevoie. Au plătit cheltuielile de cazare și de masă; doar de atât era nevoie, dar vă mulțumesc foarte mult și aș vrea să vă spun că voi face tot ce pot ca să-i ajut pe misionari să îi aducă pe oameni la Dumnezeu. Da, noi nu vom cumpăra cu acești bani nici țigări, nici whisky și nici alte lucruri rele, ci îi vom folosi în scopuri corecte, iar rugămintea mea este ca Domnul să țină cont de aceasta acolo sus și să înmulțească de zece mii de ori fiecare dolar pe care l-ați dat pentru acest serviciu.

Acum doresc să mulțumesc și Armatei Statelor Unite pentru că ne-a permis să ținem adunările în această clădire. Le mulțumesc din toată inima.

Din câte am înțeles, fratele Sullivan a spus: „Totul va fi plătit imediat.” Adevărul este că noi n-am plecat niciodată din vreun oraș nici măcar cu un cent datorie, ci totul a fost plătit la timp. Noi n-ar trebui să neglijăm niciodată aceasta, deoarece nu trebuie să datorăm nimănui nimic, ci să fim cinstiți și demni de încredere. Dacă aveți vreo datorie la cineva, duceți-vă și spuneți-i că îi sunteți datori, dar să vă mai lase puțin timp și îi veți plăti. Înțelegeți? Așa este cel mai bine.

Acesta este cel mai bun îndemn pentru un creștin: să fie cinstit și drept.

Voi trebuie să trăiți exact cum vorbiți. Dacă nu faceți aceasta, cum puteți avea pretenția ca altcineva să trăiască așa cum spuneți voi? Voi sunteți niște epistole scrise pentru toți oamenii, așa că întotdeauna să fiți cinstiți, dreți și sinceri. Spuneți adevărul, indiferent cât de mult doare. Spuneți adevărul de fiecare dată și întotdeauna veți putea să spuneți același lucru de mai multe ori, căci, dacă spuneți

o minciună, mergeți de un milion de ori în jurul ei și faceți un lucru îngrozitor, deoarece trebuie să vă întoarceți tot timpul la ea.

Fiți cinstiți și atunci de fiecare dată veți putea spune la fel acel lucru, pentru că este adevărul.

Așa este și cu Biblia. Spuneți exact ceea ce spune ea; nu faceți compromisuri, ci spuneți întocmai cum este scris în ea, căci atunci veți putea pune oricând degetul pe acel loc și astfel îl veți birui pe Satan.

Voi știți că el i-a spus lui Isus: *„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, fă o minune. Poruncește acestor pietre să se facă pâini, căci Ți-e foame.”*

Dar Isus i-a răspuns: „Este scris: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.3-4).

Vedeți? El a luat Cuvântul Tatălui Său și l-a învins pe Diavolul chiar pe propriul său teren, iar voi puteți face același lucru: să îl învingeți pe Diavolul pe propriul lui teren, prin Cuvântul Domnului.

Eu îi voi fi întotdeauna recunoscător fratelui Sullivan. Iertați-mi expresia, dar cred că atunci când l-a făcut pe fratele Sullivan, Dumnezeu n-a mai ținut cont de „șablon”, deoarece nici unul nu este ca el.

În toată viața mea, am întâlnit un singur om care mi-a amintit de el: E. Howard Cadle.

Nu știu dacă s-au întâlnit vreodată, dar pot să spun că fratele Cadle era un om bun, de la țară, ca și fratele Sullivan.

El își afunda mâinile în buzunare până i se întindeau brațele și vorbea uitându-se într-o parte și-n alta. Unul singur era E. Howard Cadle.

Prin urmare, sunt foarte bucuros pentru că îl am pe fratele Sullivan ca prieten și frate în Evanghelie, iar rugămintea mea este ca Dumnezeu să-l binecuvânteze pe el și biserica lui de aici, pe buna lui soție și pe cei dragi ai lui.

Cu voi, ceilalți predicatori și păstori de aici, predicatorii Evangheliei depline, precum și cu adunările voastre, se pot ivi unele lucruri din Scriptură în care să nu fim de acord. Adevărul este că sunt situații în care nu sunt de acord nici cu soția mea.

Și știți despre ce este vorba? Ei îi place plăcinta cu mere, iar mie plăcinta cu cireșe, ceea ce face să ne contrazicem.

Să vă spun ce fac cu a mea: mie îmi place să iau o bucată de plăcintă cu cireșe fierbinte (nici acum n-ar strica una), pun unt pe ea, iar deasupra torn sirop.

Frate, merită să mănânci așa ceva.

Soția mea se teme de ea. Cred că, de fapt, se teme de calorii, chiar dacă s-ar putea să îi placă, dar știți voi cum sunt femeile.

Sunt atât de slabe, că ai putea să le prinzi pe perete cu un ac de gămălie, și tot mai vor să slăbească. Aceasta este firea lor.

Dar mie îmi place.

Deci noi ne contrazicem în privința aceasta, dar, în rest nu este nici o problemă.

Vedeți, noi nu suntem întotdeauna de acord, dar, frații mei, lucrul cel mai important este să mănânci plăcintă. Aceasta este ceea ce contează.

În principiu, în ceea ce privește botezul cu Duhul Sfânt, venirea lui Hristos și învățăturile fundamentale ale Bibliei, desigur, stăm mână în mână. Ca o familie mare și unită, fără nici o barieră denominațională, fără nimic care să ne stânjenească, noi mășăluim către Calvar asemenea unei armate puternice.

Dacă vreodată voi putea să vă ajut cu ceva, voi fi bucuros s-o fac, și sunt sigur că și voi mi-ați spune același lucru mie. Adevărul este că voi puteți să mă ajutați rugându-vă pentru mine ca Dumnezeu să nu mă lase niciodată să greșesc.

Dorința mea este să nu pășesc niciodată greșit, ci să fac numai bine, deoarece îmi dau seama că este așa cum mi-a spus odată fratele Jack Moore. El mi-a spus: „Frate Branham, cu toate binecuvântările pe care le ai, eu n-aș vrea să fiu în locul tău în ziua judecății, fiindcă Dumnezeu îți va cere să răspunzi pentru multe lucruri, deoarece El ți-a dat în mână milioane de suflete.”

Și vă întreb: Ce fel de Evanghelie trebuie să predic dacă sunt conștient că trebuie să stau acolo și să răspund pentru toți acești oameni? Cât de sincer trebuie să fiu, când știu că țin în mână Sângele Lui?

El mi-a dat un dar și orice om va ști că acest dar trebuie să vină de la Dumnezeu – aceasta fără nici o umbră de îndoială, dacă este un om înțelept. Și dacă eu am acest dar de la El, apoi aș conduce pe cineva pe o cale greșită, doar pentru că așa a zis o anumită grupare, știu că Dumnezeu m-ar face să plătesc pentru aceasta în ziua judecății.

Vreau să vă spun însă că nu demult am avut o vedenie în care i-am văzut pe oameni strigând de bucurie. Ați luat aseară cărticica „Glasul comercianților”? Este bine. Uneori le tipărim în detaliu, dar de data aceasta nu s-a scris tot.

Eu am stat acolo exact așa cum stau acum aici. Privind în urmă, m-am văzut pe mine cum stăteam pe pat lângă soția mea, iar când am privit înainte, i-am văzut pe oamenii aceia care erau adunați în jurul meu.

Apoi, în discuția pe care am avut-o cu acea Ființă, am întrebat:

„Pavel va fi judecat pentru Evanghelia pe care a predicat-o?”

„Da”, mi s-a răspuns.

„Eu am predicat exact Cuvântul pe care L-a vestit el”, am spus eu.

Atunci milioane de oameni au început să strige: „Pe aceasta ne odihnim noi!”

Așa doresc să fie atunci când voi trece dincolo. Înțelegeți? Vreau să fie exact cum a spus Pavel: „Nu vreau să adaug și nici să scot vreun cuvânt!” Vreau să merg înainte chiar așa cum a spus Biblia, înțelegeți? Desigur, voi, denominațiunile dintr-o parte și din cealaltă, veți ridica o barieră împotriva, de aceea, de multe ori frații cred că eu sunt împotriva lor. Dumnezeu știe însă că nu este adevărat, El, care cunoaște adevărul.

Eu nu sunt împotriva fraților, ci împotriva sistemului care ne împiedică să fim frați. Nu Cuvântul lui Dumnezeu ne împiedică să fim frați, ci sistemul în care suntem băgați. Așa este.

Pe ce ar trebui să stăm atunci? Pe Cuvânt, căci atunci Dumnezeu i-ar aduna pe toți oamenii la El. Așa este.

Fraților, nu vă adunați într-o denominațiune! Nu vă organizați, ci urmați-L pe Dumnezeu și mergeți înainte, ținându-vă tari, cu ochii ațintiți la capătul drumului, căci atunci El se va îngriji de toate celelalte.

Ați făcut atât de mult pentru mine, de aceea vă sunt foarte recunoscător. Acum, dacă pot să vă ajut și eu cu ceva, să vă dau batiste de rugăciune sau altceva, o voi face cu plăcere. Să nu mă întrebați însă chestiuni de doctrină pentru că nu vreau să vorbim despre așa ceva.

Foarte mulți oameni îmi scriu întrebându-mă despre căsătorie și divorț și despre alte teme care sunt o piatră de poticnire pentru mulți, dar întotdeauna eu le dau răspunsul acesta: „Întrebați-l pe păstorul vostru!”

Oamenii îmi trimit scrisori în care mă întreabă: „Cu aceasta cum este? Dar aceasta ce înseamnă?” Eu le trimit însă întrebările înapoi și le spun: „Întrebați-l pe păstorul vostru, deoarece el este acela pe care l-a pus Dumnezeu să vegheze asupra voastră. S-ar putea ca noi să nu fim de acord cu problema respectivă și aceasta ar produce confuzie în biserica voastră și nu vreau aceasta. Nu, nu. Dorința mea este să încetăm să mai păcătuim, să nu mai facem ceea ce este împotriva Bibliei și să mergem înainte către Dumnezeu. Înțelegeți?”

Spun aceasta pentru că, dacă pricinuiеști asemenea confuzii, generezi tulburare și neînțelegeri în biserică. Acesta este motivul pentru care aș vrea ca păstorul vostru să vă explice cum stau lucrurile în privința căsătoriei și a divorțului și în alte teme de felul acesta. Și el este un slujitor al lui Dumnezeu și poate să vă lămurească, de aceea întrebați-l pe păstor.

Vă mai amintiți de Samariteanul cel bun care l-a găsit pe acel om rănit? El l-a luat

și l-a dus la un han (aceasta este biserica), a dat hangiului doi dinari și i-a zis: „Dacă vei cheltui mai mulți, ți-i voi da înapoi la întoarcerea mea.”

El are deci doi dinari, iar dacă este un om al lui Dumnezeu poate să lege rănile. Dacă este un om al lui Dumnezeu care stă pe Cuvântul Lui, are ceea ce i-a dat Dumnezeu: Duhul și Cuvântul, este adevărat?

Cum ne închinăm noi? În duh și în adevăr, iar Cuvântul este Adevărul, așa-i?

Vă mulțumesc încă o dată foarte mult. Sunt foarte obosit în această după-amiază, de aceea m-am hotărât să nu mai stau niciodată la vreun hotel, deoarece acolo sunt petreceri cu băutură toată noaptea, uși trântite, femei care țipă, și din cauza aceasta n-am închis un ochi toată noaptea. Așa este, de aceea m-am hotărât să nu mai merg niciodată să dorm în vreun hotel. Am să merg la un motel, sau pur și simplu am să dorm într-un camion, în câmp, sau am să-mi iau un cort și un sac de dormit. Da, așa voi face.

Nu este de mirare ceea ce se întâmplă deoarece națiunea aceasta este atât de păcătoasă! Totul este putred și stricat până la măduvă.

Acum câțiva ani am fost la o mare adunare religioasă din statul vostru. În seara aceea avea adunare și o grupare religioasă ortodoxă de tineri. Nici chiar la triburile din Africa nu am mai văzut așa ceva. În dimineața următoare (nu pot să vă spun direct ce am văzut, deoarece suntem într-o adunare amestecată), pe jos zăceau dovezile lucrurilor imorale pe care le săvârșiseră și peste tot erau împrăștiate sticle de whisky.

Tinerii aceia, băieți și fete, au stat toată noaptea în aceeași cameră, iar în dimineața următoare au mers să îngenuncheze în fața „sfântului părinte” în Numele lui Isus Hristos. Ce batjocură!

Am luat-o razna? Ce se întâmplă cu mine? Nu pot suporta asemenea lucruri; mă șochează când văd așa ceva. Domnul meu Isus, poate fi reprezentat de așa ceva? O petrecere cu murdărie și cu băutură, cu lucruri imorale pe care le-au folosit tinerii și tinerele acelea și care erau aruncate peste tot pe podea și în coșurile de gunoi. O, Doamne!

Puteți numi aceasta creștinism? Nu este de mirare că lumea este într-o stare păcătoasă! Ce poate spune un păcătos când vede așa ceva (și sunt mii ca ei)? Fetele acelea băuseră atât de mult, că abia mai puteau sta pe picioare și s-au distrat toată noaptea cu băieții. În viața voastră nu ați auzit vorbe mai murdare decât acelea pe care le spuneau ei. La un moment dat mi-am pus perna în cap ca să nu-i mai aud. Alergau înapoi și încolo beți, iar apoi aveau pretenția că sunt religioși. Oh, Doamne!

Păcătoșii aceștia se duc la arena de popice și numesc asta sport. Dacă unul din copiii mei ar începe să joace popice, l-aș alunga de acasă, dar ei numesc aceasta sport! Eu vă spun însă: acesta nu este sport! Așa că dacă vreți să fiți în ordine, împăcați-vă cu Dumnezeu. Chiar așa.

Vreau să vă citesc acum câteva cuvinte din Biblie și anume din **1 Împărați 17.1:**

„Ilie, Tișbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.”

Dacă vreodată aveți nevoie de o batistă de rugăciune, scrieți-mi, iar secretarul meu, fratele Maguire, care este aici, vă va trimite. Câți dintre voi au primit batiste de rugăciune de la noi?

Să vă văd mâinile. Ridică-te în picioare, frate Jim, căci vreau să te văd pe tine și pe soția ta.

El este secretarul meu, iar ea este soția sa. Ei se ocupă de trimiterea batistelor. Ei sunt tinerii care vă trimit batistele de rugăciune de la adunare. Amândoi sunt creștini întorși la Domnul, iar vocea blândă pe care o auziți atunci când dați telefon, este a sorei, soția lui. Părinții și cei dragi ai ei sunt astăzi în mijlocul nostru.

Cred că îl cunoașteți și pe secretarul meu pentru călătorii, fratele Leo Mercier, care este pe aici pe undeva, și pe fratele Gene Good.

Deci dacă putem face ceva pentru voi, o vom face cu plăcere: dacă aveți nevoie de o batistă de rugăciune sau dacă doriți să ne rugăm pentru voi.

Acum priviți. Acest bărbat cu înfățișarea ciudată, cu un toiag în mână, cu ochii luminați de slava lui Dumnezeu, cu barba lungă atârându-i pe piept, învelit într-o blană de oaie, cobora hotărât pe drumul Samariei. Nu îți prea venea să te uiți la el, dar cu toate acestea, Ilie îl avea pe „Așa vorbește Domnul!” pentru poporul Israel.

Da, nu îți prea venea să te uiți la Ilie Tișbitul, profetul Domnului, dar el îl avea pe „Așa vorbește Domnul!”, avea Cuvântul lui Dumnezeu. El nu se temea să stea înaintea împăratului, deoarece fusese în prezența Unuia mai mare decât împăratul; da, el fusese în prezența lui Iahveh, de aceea știa pe ce stă.

Și când a pășit în fața împăratului, el nu a tremurat, nici nu s-a bâlbâit pentru că știa despre ce vorbește, de aceea a putut să-i spună împăratului: *„Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: „Nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu!”*

De ce a zis Ilie: *„Decât după cuvântul meu!”*? Pentru că el avea Cuvântul Domnului. El era profet și profetul are Cuvântul Domnului.

Este zguduitoare să vezi paralela între Israelul din Vechiul Testament și America de

acum.

Ambele sunt națiuni puternice și au fost întemeiate din cauza persecuțiilor religioase.

Israelul a fost persecutat de Faraon, sub a cărui robie a fost timp de patru sute de ani. Ei nu puteau să se închine Dumnezeului celui viu și adevărat deoarece erau robi, dar Domnul le făgăduise în Cuvântul Său și prin prorocii Săi, că le va da o țară și că vor intra în ea, că îi vor alunga pe locuitorii ei și își vor ocupa moștenirea, deoarece Dumnezeu urmărea un scop cu ei.

La fel este și cu marea noastră națiune. Ea a fost întemeiată la Plymouth Rock, pe fundamentul libertății religioase, pentru că strămoșii noștri au fugit de persecuția romană a sistemului modern al Izabelei, care i-a ucis pe mulți pentru că nu i s-au supus.

Conform celor scrise în Biblie, în Apocalipsa 12, Dumnezeu le-a promis o casă, un loc liniștit, pentru că femeia a fost dusă în pustie, unde a fost hrănită o vreme, vremi și jumătatea unei vremi. Dumnezeu făgăduise Americii sau bisericii (femeii), acest lucru.

Ați observat Apocalipsa 13? Cealaltă fiară s-a ridicat din mare, din ape, care conform Apocalipsei 17.15 sunt „noroade, gloate, neamuri și limbi”.

Toate celelalte fiare s-au ridicat din ape, din noroade, gloate și neamuri, dar când se ridică Statele Unite, fiara vine din pământ, de acolo de unde nu sunt oameni.

Țineți minte că atunci când s-a ridicat, arăta ca un miel cu două corne, adică avea putere civilă și religioasă, dar după ce s-au unit, mielul vorbea ca balaurul, iar balaurul este Roma.

Balaurul cel roșu stătea înaintea femeii – Israelul – ca să-i mănânce copilul de îndată ce-l va naște. Cine a pornit persecuția și a ucis toți copiii sub doi ani? Roma, balaurul care stătea în fața femeii ca să-i mănânce copilul.

În continuare aflăm că această țară s-a ridicat ca o țară liberă, ca un miel, dar după un timp, ea a vorbit ca un balaur și a lucrat cu toată puterea fiarei dinaintea ei.

Paralela între aceste două națiuni este perfectă.

Israelul a venit în țara făgăduită, Palestina, i-a alungat pe toți locuitorii ei și a luat-o în stăpânire.

Noi am venit, am luat țara de la indieni, i-am alungat și ne-am făcut stăpâni pe ea.

Dumnezeu a avut un motiv pentru aceasta. El voia să arate lumii ce putea să facă cu un grup de oameni care doreau libertate socială și religioasă, ca să-L poată sluji pe El.

Ce a făcut El din Israel? Cea mai puternică națiune din lume și aceasta până când s-au îndepărtat de voia lui Dumnezeu.

Ce a făcut El cu America? A făcut-o cea mai puternică națiune din lume, până când s-a îndepărtat de voia lui Dumnezeu – paralela este perfectă.

Când Israelul a ajuns în țara făgăduită, ei erau un popor puternic pentru că erau conduși de oameni puternici. Da, avea în frunte bărbați temători de Dumnezeu, ca David, iar apoi Solomon. Tot pământul se temea de ei, de aceea au trăit liniștiți, fără să aibă războaie sau necazuri, și aceasta pentru că stăteau sub puterea lui Dumnezeu, iar oamenii din toată lumea veneau să le vadă slava și bogăția.

Dumnezeu le-a dat și darul deosebirii, prin Solomon, iar împărăteasa sudului, împărăteasa din Seba, a traversat Sahara (ceea ce i-a luat trei luni), numai ca să vadă înțelepciunea lui Solomon. Și atunci când a văzut că el putea să deosebească duhurile și să-i descopere lucrurile ascunse ale inimii, a zis: „*Deci era adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta!*”

Dar nu credeam, până n-am văzut cu ochii mei. Și iată că nici pe jumătate nu mi s-a spus.” (1 Împărați 10.6-7).

Ea era convinsă că acele lucruri veneau de la Dumnezeu.

Și America, fondată pe fundamentul strămoșilor care au venit aici pentru a avea libertate religioasă, a avut în frunte oameni drepecți: George Washington, Abraham Lincoln, bărbați cu un caracter deosebit, bărbați trimiși de Dumnezeu.

America era cu adevărat America în acele zile.

Aici, la Valley Forge, înainte de a traversa Delaware, George Washington a îngenucheat în zăpadă și s-a rugat toată noaptea, până când s-a udat până la brâu, iar în dimineața următoare, când armata americană a pornit la luptă, numai 20% dintre ei aveau încălțăminte în picioare. Ei aveau însă un motiv pentru care trebuiau să lupte, de aceea nu le păsa prin ce trecuseră și nici prin ce aveau să mai treacă. Țăranii și-au lăsat plugurile au scos boii, și-au luat puștile și au pornit să lupte pentru ceea ce știau că înseamnă libertate.

În ziua următoare 4-5 gloanțe au trecut prin haina și pălăria lui, dar nici măcar nu l-au atins.

Da, națiunea aceasta a fost întemeiată de bărbați mari, de oameni ai lui Dumnezeu. Nu este de mirare că au scris:

Țara noastră să strălucească

Cu lumina sfântă a libertății;

Apără-ne cu puterea Ta,

Dumnezeule mare, Împăratul nostru!

Mai demult am vorbit cu un bătrân din Corydon, Indiana, care mi-a vorbit de vremea când parlamentul era la Corydon și când s-a dus cu carul tras de boi ca să-l asculte pe guvernator vorbind. El și guvernatorul erau singurii oameni îmbrăcați cu costum. El spunea că se ocupa cu creșterea oilor, iar după ce le-a tuns, a spălat lâna și surorile lui au tors-o și i-au făcut o haină care să i se potrivească cu pantalonii. Și acel bătrân de 85-90 de ani, mi-a spus în timp ce-și netezea barba: „Billy, atunci americanii erau americani.”

Ascultând ce spune, mi-am zis: „O grămadă din tinerii de astăzi nu te-ar crede, dar tu spui adevărul.”

Ce s-a întâmplat cu Israelul după ce și-a pus temelia pe frica de Dumnezeu? Au început să devină nepăsători, să nu mai aibă griji. Da, ei au ajuns într-un punct unde nu-i mai interesa ce avea să se întâmple; au început să aibă o anumită libertate în închinarea la Dumnezeu, o formă de evlavie și de religie la fel ca noi. Prin această libertate pe care o simțeau, au început să aducă în biserică tot felul de erezii, care i-au îndepărtat de Adevăr.

Curând s-a strecurat înăuntru închinarea lui Balaam, iar Israelul a început să-și întoarcă capul după plăcerile lumești, după băuturi și alte lucruri de felul acesta, iar în final și-au pus un conducător care nu-L cunoștea pe Dumnezeu: pe Ahab, care l-a succedat la tron pe tatăl său. Tatăl lui Ahab fusese un om bogat, dar fără

frică de Dumnezeu. El a păcătuit mai mult decât oricare dintre înaintașii lui. Cu toate acestea, în toropeala și beția în care căzuse, Israelul l-a pus pe tron ca să-l conducă.

Ei credeau că nu este nici o problemă, așa cum cred și astăzi cei mai mulți dintre americani. Ei spun: „Este un foarte bun om politic așa că ce contează restul? Important este că este un politician priceput.”

Foarte mulți dintre americani și-au vândut dreptul de întâi născut așa că au spus și spun: „Ce contează din moment ce vom obține dolari în plus de la guvern și vom trăi mai bine?” Ei s-au vândut pântecului lor, s-au vândut poftelor și ispitelor unei lumi păcătoase și au uitat chiar și de ce au poposit la Plymouth Rock. Au uitat care era moștenirea noastră și s-au îngrămădit nebunește ca să se vândă plăcerii.

Totul s-a petrecut la fel ca în Israel, America apucând pe același drum, așa că a decăzut din același motiv: plăcerea.

Mai mult, guvernul a sprijinit păcatul, spunând: „Cât timp ai o biserică la care mergi, ce mai contează restul?” Iată ce a făcut America.

Apoi am început să ne organizăm, să formăm mici grupări, să fim din ce în ce mai păcătoși. În loc să rămânem credincioși scopului pentru care am venit aici, noi am lăsat păcatul să se strecoare în biserică, exact cum au făcut israeliții. Astfel, femeile au început să-și taie părul și să poarte haine imorale, din care au tăiat tot mai mult, în fiecare an. Bărbații au început să facă tot felul de lucruri, să se amestece din ce în ce mai mult cu lumea, să se îmbete de poftă și să se lase toropiți de băutură.

Predicatorii ies din seminar, iar episcopul le spune: „Băieți, predicați orice vreți voi. În ce mă privește, sângele lui Isus Hristos s-a uscat cu o mie nouă sute de ani în urmă.”

Da, și astfel biserica a ajuns să fie numai o simplă organizație, o lojă. Să nu uitați niciodată această după-amiază!

Biserica a devenit ca o lojă, iar lumea a început să se strecoare înăuntru.

Predicatorii au început să facă compromisuri, exact cum au făcut evreii în zilele lui Ahab. Totul a fost înecat în păcat, a putrezit până la măduvă și a mers înainte cât a putut de tare.

Chiar dacă Dumnezeu le-a trimis proroc după proroc și s-a rugat de ei să se întoarcă la Adevăr, totuși ei l-au întors spatele, deoarece voiau să meargă pe propriul lor drum. Ei erau israeliți; erau liberi; erau o națiune puternică; strămoșii lor făcuseră fapte mărețe (David și Solomon); așa că puteau să facă tot ce voiau.

Exact pe același lucru ne-am bazat și noi: pe ce a făcut Washington, pentru ce au luptat strămoșii noștri.

Dar frate, noi ne-am depărtat la un milion de kilometri de aceste lucruri; bisericile noastre sunt la un milion de kilometri; metodiștii de astăzi de ceea ce erau înainte; pentecostalii de astăzi de ceea ce au fost la început; baptiștii de astăzi de ceea ce au fost odinioară. Noi am vorbit adesea despre înaintașii lor și v-am spus că înainte de a muri, John Smith a spus: „Este îngrozitor că femeile metodiste încep să poarte inele de aur pe degete!”

Ce-ar spune el astăzi dacă le-ar vedea părul retezat, fețele vopsite sau pantalonii scurți? Toate acestea se datorează păcatului.

Ce a făcut Dumnezeu în America? A trimis trezire după trezire, trezire după trezire. Predicatorii au vestit Cuvântul și au încercat să-i aducă pe oameni înapoi la Dumnezeu. Dar ce au făcut ei? Același lucru pe care l-a făcut și Israelul: le-au

Întors spatele cu dispreț, și-au bătut joc de ei, i-au numit „holly-rollers”, i-au aruncat în închisoare.

Dacă una dintre surorile noastre sau unul dintre frații de la această biserică ar fi fost aseară în hotelul acela și și-ar fi ridicat mâinile ca să-L laude pe Dumnezeu și să strige spre El, astăzi ar fi deja în închisoare. Dar o adunătură de bețivi, de maniaci, pot să stea și să țipe toată noaptea să bea, să înjure, să smulgă hainele de pe femei, să cadă pe podea și să urle toată noaptea, căci nimeni nu spune nici un cuvânt împotriva. Nu este de mirare că suntem osândiți sub mânia lui Dumnezeu.

Observați, iarăși și iarăși Dumnezeu a trimis predicatori, a înfăptuit semne și minuni, legitimându-Și Cuvântul.

Dar și o mulțime de păstori moderni l-au întors spatele și și-au bătut joc de fiecare trezire. Unii, ca așa numita „Biserică a lui Hristos”, spunând: „Zilele minunilor au trecut”, încercând prin aceasta să îndepărteze puterea lui Dumnezeu din mijlocul rămășiței alese a lui Dumnezeu.

Da, acum este la fel ca în mijlocul Israelului, Dumnezeu fiind nevoit adesea să-Și scoată poporul din organizații și denominațiuni și să-l ducă spre pustie, ca să poată vorbi cu El. Oh, să nu vă faceți griji, căci EL va avea o rămășiță! Da, El a avut atunci și va avea și acum.

Oamenii au mers din ce în ce mai departe în păcat, și-au croit drum printre opreliști. De ce? Din cauza celor care-i conduc, de aceea nu este nimic care să-i împiedice.

Vă spun cinstit, știu multe țări care, dacă și-ar prinde oamenii pe stradă îmbrăcați așa cum ne îmbrăcăm noi, în America, i-ar arunca în închisoare. Când am fost la St. Angelo, în Roma, (gândiți-vă cât sunt ei de decăzuți), deasupra intrării în

catacombă era o plăcuță pe care scria: „Către femeile americane: „Vă rugăm să vă îmbrăcați, din respect pentru cei morți!”

Dacă este ceva care-ți produce greață, atunci aceasta este să vezi un grup de așa ziși americani.

Într-o zi când am fost la Louisiana, am mers cu fratele Arganbright într-un local ca să mâncăm câte o friptură. A doua zi am mers din nou acolo deoarece este o mâncare bună și nu se servesc băuturi alcoolice, decât vin.

De fiecare dată trebuia să-mi iau sub braț o sticlă cu apă, deoarece nu se aducea apă la masă. Totul a fost bine până într-o zi când a venit acolo „Miss America” însoțită de un câine pudel și acoperită de bijuterii, cu o țigară în colțul gurii. Ea a luat loc la masă, încercând să pară ceea ce nu era și și-a așezat câinele pe masă.

Câtă murdărie! Câtă stricăciune!

Câinele este cel mai rău lucru despre care vorbește Dumnezeu. Nici chiar prețul lui nu poate fi adus în casa Domnului. Astfel Biblia spune:

„Să n-aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, câștigul unei curve, nici prețul unui câine.” (Deuteronom 23.18).

Și totuși, iată ce se întâmplă. Ei practică controlul nașterilor și plătesc aproape o mie de dolari pentru un câine pe care îl plimbă după ei și îi dau dragostea ce se cuvine unui copil. Ei se sterilizează ca să poată hoinări toată noaptea.

Ce altceva putem aștepta atunci dacă nu haosul? S-ar putea să nu-mi mai auziți niciodată vocea, dar vreau să țineți minte lucrul acesta: am ajuns la sfârșit.

Acum priviți. În sfârșit a venit marele ceas: Ahab a fost ales împărat. Imediat el s-a căsătorit cu Izabela, acel putregai care a tras tot Israelul spre idolatrie. Probabil că erau foarte rătăciți, dacă au putut să lase să se întâmple așa ceva în poporul lor.

Legile sunt făcute de oameni pentru oameni dar și noi am făcut același lucru.

Era o vreme când America știa să aleagă ceva mai bun decât curva cea bătrână care i-a ucis pe martiri și s-a îmbătat de sângele lor. Motivul pentru care s-au refugiat ei aici, în libertate, este că nu ar fi suportat așa ceva, iar aceasta arată cât de mult ne-am rătăcit, căci un popor întreg a ales-o pe ea.

O, desigur, unii dintre voi care sunteți democrați corecți, veți spune: „Dar el este un bun politician.” Da, acest lucru poate să pară bun pentru o minte firească, dar Cuvântul lui Dumnezeu și omul duhovnicesc nu poate accepta aceasta. Sigur că nu, doar pentru că vi s-au promis câțiva dolari în plus și scutirea de unele taxe.

Trăim timpuri grele, iar misionarii noștri o duc greu, pentru că suntem considerați o țară catolică. Desigur, rușii sunt considerați comuniști pentru că au un conducător comunist. Chinezii sunt considerați comuniști, iar noi suntem considerați catolici pentru că avem un conducător catolic. (fratele Branham face aluzie la J. F. Kennedy, ales președinte la 20 ianuarie 1961 și asasinat doi ani mai târziu. Atât el cât și soția sa au fost catolici).

Voi spuneți: „Ahab era pe scaunul de domnie.” Așa este, dar Izabela era capul din spatele aceluia scaun de domnie. Ea era cea care conducea în realitate.

Uitați-vă numai cum a luat ea legile țării și le-a sucit pentru propriul ei interes și pentru propria ei lăcomie, împingându-l pe Ahab să facă ceea ce a făcut, pentru că era căsătorită cu el.

La fel este și cu conducătorul nostru de acum. Eu nu vreau să spun că n-ar fi un om bun, dar uitați-vă cine este în spatele lui: chiar curva de care am fugit aici ca să întemeiem America; chiar aceea împotriva căreia și-au întemeiat americanii principiile.

Da, noi singuri și nesiliți de nimeni, am făcut această alegere.

Vedeți voi, în curând cineva are să-mi închidă gura. De ce?

În Apocalipsa 2.20 ea pretinde că este prorociță. Uitați-vă la valul de păcat care pătrunde până în măduvă. Uitați-vă cum intră în biserică moda și necurăția. Acesta este motivul pentru care Domnul a spus în Apocalipsa 2.22: „*Am să le trimit un necaz mare.*”

Da, aceasta este „Așa vorbește Domnul.”

Ce are să urmeze? Cum a fost atunci, va fi și acum. Ea are puterea din culise; ea avea controlul.

Citiți în 1 Împărați 18 și 21 și veți vedea ce a făcut Izabela și la ce l-a împins ea pe Ahab, care n-a putut să spună nimic deoarece era soția lui.

Uitați-vă pe ce au construit ei națiunea după aceea: pe un israelit rătăcit care avea în spate o soție care se închina la Baal.

Și ce a făcut ea? În final a făcut totul atât de modern și de frumos, încât oamenii au luat totul foarte ușor, ceea ce a făcut ca întreaga biserică și predicatorii ei să cadă în capcană. Nu a zis Ilie: „...am rămas numai eu singur și caută să-mi ia viața...”? (1 Împărați 19.14b).

Fraților, acum este la fel ca atunci.

Toți se temeau să spună ceva. Biblia arată că ei erau imorali, dezordonați, bețivi, prinși de tot felul de pofte și așa mai departe – adică exact cum sunt astăzi.

Izabela răstălmăcea Scripturile și legile după bunul ei plac și nimeni nu îndrăznea să spună nimic.

Amintiți-vă că Izabela din Apocalipsa se numește pe sine prorociță pentru a-i supune pe oameni; ea zice că este singurul glas al lui Dumnezeu pe pământ și eu vă spun că fiecare minte firească va fi înșelată de ea și va crede aceasta.

În anul 1933 am văzut că Statele Unite vor ajunge să se închine la o femeie, care este Maria.

Atunci eu am văzut că se vor întâmpla șapte lucruri și le-am scris pe o hârtie pe care o mai păstrez și astăzi.

Atunci am spus: „Președintele Franklin D. Roosevelt va contribui la intrarea întregii lumi în război.”

Când am spus aceste cuvinte, nici nu era încă vorba de război, așa că mama mea, care era o democrată s-a uitat urât la mine pentru că am spus aceasta. Eu i-am zis însă:

„Pe mine nu mă interesează dacă este republican, democrat, socialist sau orice altceva ar fi, deoarece aceasta este „Așa vorbește Domnul.”

Tot atunci am mai spus: „Făcând aceasta, ei dau femeilor dreptul la vot, ceea ce este una din cele mai mari urâciuni pe care le-a făcut vreodată acest popor, iar într-o zi America va plăti pentru aceasta.”

Și a plătit cu adevărat la ultimele alegeri. Da, iată cine l-a ales pe el: femeile.

Iar voi cum ați votat, iubiți oameni de culoare din sud?

Voi spuneți: „Nu este treaba ta să spui aceasta de la amvon!”

O, ba da, este, căci acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Voi l-ați dat pe Abraham Lincoln – unul dintre cei care v-au eliberat – pe rochia unei femei, dar prin aceasta v-ați vândut dreptul de întâi născut. Să vă fie rușine!

Din motive politice, doar pentru că sunteți buni democrați, voi ați votat așa ceva și v-ați vândut dreptul de întâi născut americani și creștini. Da, voi ați renunțat la el în favoarea curvei care a făcut din acest popor ceea ce este.

Ea s-a strecurat înăuntru încet, încet, până când a ajuns la scaunul de domnie. Sigur. La scaunul de domnie de la Casa Albă.

Stați de veghe! Ați văzut zilele trecute emisiunea despre școlile catolice și cele protestante? Ei susțin școlile catolice, dar nu și pe cele protestante.

Oh, frate, fii atent căci vine valul!

Uitați-vă la ceea ce se întâmplă, căci este la fel ca atunci. Tot păcatul acesta care se îngrămădește înăuntru, a adus această națiune într-o situație nesigură.

Acum câțiva ani, prima trezire a penticostalilor a salvat națiunea, atunci când a venit în față Al. Smith. Dar penticostalii s-au amestecat atât de mult cu lumea, încât au ajuns să-și vândă dreptul de întâi născut pentru politică, iar politica lor a trecut înaintea Bibliei. Oh, Doamne!

Așteptați puțin și veți vedea cum se clarifică totul.

Noi am văzut că ei au mers în paralel cu păcatul, căci Izabela i-a amăgit pe toți cu vrăjitoriile ei. Priviți numai și veți vedea că în final, ea a început să construiască altare mari pentru Baal. Este adevărat?

Preoții lui Baal veneau de pretutindeni în acel loc și astfel, țara a început să se contamineze cu închinarea la Baal.

Uitați-vă ce au făcut! Uitați-vă cum s-au strecurat înăuntru. Lucrurile pe care le-au făcut ei, se repetă acum: catolicismul înghite totul, se fac căsătorii mixte, se fac compromisuri, exact așa cum a spus Daniel: fierul și lutul se vor amesteca, dar amestecul semințelor lor va duce la distrugere.

Fiecare fată protestantă care se căsătorește cu un băiat catolic trebuie să-și crească copiii în religia catolică. S-au amestecat, s-au căsătorit unii cu alții până când America a ajuns mâncată de viermi.

Ce vom face noi, ca misionari? Tommy Osborn și toți ceilalți se duc în America de Sud și în toată lumea încercând să-i scoată pe oameni din păgânism și ei pot să arate cu degetul cum ne-am ales noi conducătorul.

Ce se va întâmpla cu această lume? Aceste lucruri ar trebui s-o cutremure pe fiecare persoană de aici. Cum vom răspunde? Ce vor spune misionarii când li se va spune: „Ați venit aici să ne eliberați chiar de ceea ce poporul vostru a pus pe scaunul de domnie?”

Uitați-vă în istorie; întoarceți paginile înapoi și veți vedea că acest lucru este împotriva Constituției. Cu ani în urmă oamenii n-ar fi făcut așa ceva pentru nimic în lume, dar noi ne-am vândut drepturile de creștini pentru politică – iată cum s-a strecurat Diavolul înăuntru.

Ahab nu era pentru Izabela decât o marionetă.

Chiar așa va fi și acesta, doar o marionetă. El însuși nu va face nimic, ci sistemul din spatele lui îi va dicta ce să facă. Chiar așa va fi. Ciupiți-vă conștiința, creștini! Treziți-vă, căci este mai târziu decât credeți! Situația în care suntem noi este situația în care au fost ei (evreii) și felul în care au început ei să facă compromisuri este același.

Cum trebuie să fi plâns inima iubitoare a lui Dumnezeu când Și-a văzut misionarii!

El i-a făcut un exemplu pentru toate popoarele de pretutindeni, care îi vedeau în unitate duhovnicească, servindu-L pe Dumnezeu, fiindcă El îi binecuvântase. Dar apoi, gândiți-vă cât Și-a dorit El să-i vadă că se întorc la dragostea dintâi și să facă binele, dar s-au îndepărtat din ce în ce mai mult, încât până la urmă Izabela s-a strecurat înăuntru.

Chiar asta am făcut și noi: ne-am abătut de la legile lui Dumnezeu. Când Dumnezeu Și-a trimis misionarii prin țară, sfinții pelerini, nazarinenii, penticostalii, predicau sfințenia, zicând: „Întoarceți-vă la Dumnezeu! Întoarceți-vă la Dumnezeu!”

Ce au făcut însă bisericile vechi? Au râs și și-au bătut joc de ei. O mulțime de credincioși moderni i-au învinuit pe acei bărbați pentru tot ce au făcut și au spus că acele lucruri veneau de la Diavolul.

La ce a dus aceasta? Biserica a început să asculte de ei. Da, cei mai mulți au început să-i asculte. Mai întâi, ei au spus că dacă femeile catolice pot să îmbrace astfel de haine, de ce n-ar putea s-o facă și protestanții? Dacă Biserica Catolică poate să facă asta, de ce n-ar putea s-o facă și protestanții? Și apoi, dacă metodiștii pot s-o facă, de ce baptiștii s-ar lăsa mai prejos? Iar dacă baptiștii pot s-o facă, penticostalii ce au dacă o fac?

Vedeți, în aceasta te duc sistemele construite de oameni. Aleluia. Este adevărat. De aceea sunt împotriva lor, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu este împotriva lor. Dumnezeu este împotriva sistemelor construite de oameni; Cuvântul lui Dumnezeu este împotriva lor; prorocii Lui vor fi împotriva lor; adevărații Săi slujitori vor fi împotriva lor; toți cei născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu vor fi împotriva lor.

Uitați-vă ce a făcut Israelul, cum s-au lăsat ei duși de flux până când a apărut Izabela. Uitați-vă ce a făcut America: și ea s-a lăsat dusă de fluxul lumesc astfel încât Izabela s-a așezat în cele din urmă pe scaunul de domnie. Așa este.

De fapt, Izabela nu era pe scaunul de domnie din Israel, dar ea era cel mai mare creier din spatele scaunului de domnie.

Tot așa, ierarhia catolică nu se află pe scaunul de domnie din Statele Unite, dar ea este sistemul din spatele lui, pentru că Statele Unite s-au căsătorit cu ea. Biblia spune că această țară îi va îndemna pe oameni să facă o icoană fiarei.

O, frate, soră, ce se întâmplă? Da, eu știu ce este, căci Biblia a spus că vom ajunge în această epocă, Laodicea, și iată-ne ajunși.

Poate că acum mă urâți, dar într-o zi, când vă veți convinge că v-am spus Adevărul, n-o să mă mai urâți.

Poate că nu sunteți de acord cu ceea ce spun, vă ridicăți și părăsiți clădirea, dar aceasta nu arată decât ignoranța voastră. Cu toate acestea, într-o zi vă veți da seama că v-am spus Adevărul și va trebui să recunoașteți că am avut dreptate. Da, într-o zi veți regreta că nu m-ați ascultat, căci vă spun aceasta în Numele Domnului.

Eu mă așez în băiata puștii și, până la urmă am să ajung în mormânt din cauza aceasta, dar voi fi un martor al adevărului pe care vi-l spun, dacă Domnul mă va ajuta. Așa este.

Aceasta este situația în care am ajuns noi astăzi. Totul este la fel.

Ahab era o marionetă în mâna Izabelei pentru că s-a căsătorit cu ea. Știați că președintele nostru era un om bogat? Câți știu aceasta? Era multimilionar. Eu am aflat aceasta din reviste, de la radio și de la televizor.

Jack Benny sau Ernie Ford spunea că tatăl său l-a ajutat să obțină două state care nu erau ale lui, iar acum posedă aproape totul.

Cum a fost posibil? De unde au venit acei bani? Din comerțul cu whisky și lichior. Acesta este motivul pentru care a scăzut impozitul pentru băuturi. Aceasta l-a făcut un om bogat. El s-a îmbogățit cu banii luați pe ceea ce ne-a condamnat națiunea, pe ceea ce a corupt mințile oamenilor, pe ceea ce a făcut din băieții noștri niște bețivi și din fetele noastre niște prostituate. Același lucru din vechiul sistem al Izabelei, același lucru care i-a persecutat pe oameni, același lucru care i-a împins pe romani să-i ardă pe oameni pe rug. Biblia spune că sângele martirilor a fost găsit în ea, și iată că acum oamenii sunt căsătoriți cu ea. Noi, americanii, bâjbâim și spunem: „Luăm câțiva dolari în plus, așa că ne simțim foarte bine, mult

mai bine decât toate celelalte popoare”, dar frate, așteaptă numai o clipă.

Haideți să mergem câteva minute pas cu pas, ca să vedem ce s-a întâmplat.

Predicatorii au mers înainte cu ei, și-au plecat capul în fața lor și au devenit toți la fel.

Toți israeliții s-au dus după Izabela. Ei aveau o formă de evlavie, dar oare nu ne spune Biblia că în zilele din urmă, oamenii vor avea doar o formă de evlavie? Frate, toate prorociile s-au împlinit, iar noi am ajuns la sfârșit atât politic cât și duhovnicește.

Fiecare sistem a ajuns la sfârșit, așa că nu a mai rămas decât venirea Domnului și transformarea bisericii. Dumnezeu a făcut tot ce putea să facă: a trimis semne și minuni încercând să-i avertizeze pe oameni, dar ei au mers în continuare pe drumul lor fără să ia aminte.

Uitați-vă la acest oraș, uitați-vă la această țară cu mii și mii de penticostali.

Și vă întreb: dacă noi stăm pe adevăr, unde sunt ei în această după-amiază? Cineva le-a spus să nu aibă de-a face cu această adunare.

O, Domnul să se îndure de voi! Acesta este singurul lucru pe care pot să-l spun.

Când creștinii nu mai au coloană vertebrală, le mai rămâne doar un iadeș (os în formă de furcă, de la pieptul păsărilor). Așa este. Noi avem nevoie să predicăm Evanghelia ca oameni întregi și să tăiem răul în bucăți. V-ați dus cu toți ceilalți și acum vă întrebați de ce strigăm împotriva voastră. Era de așteptat ca totul să se răcească.

Toate acestea s-au întâmplat și în Israel, dar într-o zi a venit un om îmbrăcat în piei – acesta era Ilie Tișbitul. El nu a ieșit din organizațiile lor, ci din pustie și nu avea nimic în comun cu ei, căci era prorocul Domnului.

Frate, el s-a ridicat împotriva a tot ce era în împărăția Izabelei, de aceea nimeni nu a stat de partea lui, ci era urât de toți. Vă spun aceasta cu siguranță deplină, deoarece așa spune Biblia. Desigur, îmi închipui că le scotea din sărite pe acele „Izabele” cu fețele vopsite. El a înfipt securea în rădăcina copacilor, așa cum a făcut mai târziu și Ioan Botezătorul, așa că așchiile săreau în toate părțile, dar el a mers mai departe.

Da, Ilie a întors pe dos tot poporul spunându-le că greșesc și chemându-i înapoi la Dumnezeu cel viu și adevărat și la Cuvântul Său, în loc să urmeze închinarea Izabelei.

Dar ce au făcut ei? L-au primit? Nu, ci l-au urât. Dar cu toate acestea, Cuvântul Lui a rămas neschimbat, pentru că Ilie îl avea pe „Așa vorbește Domnul”, iar Dumnezeu lucra prin el, prin lucrurile pe care le spunea dinainte. Prin tot ceea ce făcea, el dovedea că era profetul lui Dumnezeu, dar cu toate acestea, ei nu voiau să-l creadă, pentru că el le dărâma locurile de distracții și le spunea că fac rău.

Ahab era un ticălos. Acesta este adevărul. Ați observat, ei nu-l credeau pe Ilie, dar cu toate acestea el continua să predice. Nici unul dintre predicatori nu era de partea lui, de aceea la un moment dat profetul a spus: „Doamne, am rămas singur. Privește-i, căci nici măcar unul nu este de partea mea.”

Dar el avea însărcinarea să spună adevărul și l-a spus, deoarece avea Cuvântul lui Dumnezeu, pe „Așa vorbește Domnul”. Acesta este motivul pentru care a atacat poporul, biserica, totul, iar Dumnezeu era de partea lui.

Fraților, nouă ni s-a făgăduit că în zilele din urmă, El se va întoarce în această țară.

În Matei 17, când ucenicii L-au întrebat pe Isus: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” (v.10), El le-a răspuns la viitor: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie...,” dar după aceea le-a vorbit despre Ioan Botezătorul.

Maleahi 4 nu ne vorbește despre Ioan Botezătorul, ci despre el ne vorbește Maleahi 3.1: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.”

În Maleahi 4.5 el a spus: „Iată, voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”

Acesta din Maleahi 4.5 nu este Ioan, pentru că Domnul nu a ars pământul la venirea lui Ioan. Dacă ați observat, în ultimul verset din capitolul 4, Domnul spune: „El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor.”

Acum fiți atenți. Când a venit primul Ilie, adică Ioan, ce a făcut el? A adus un mesaj care a întors inimile împietrite ale bătrânilor israeliți către credința copiilor, a bisericii timpurii. Dar atunci când va veni Ilie în vremea sfârșitului, el va întoarce inima copiilor spre credința părinților de la cincizecime. Înțelegeți care este diferența? El nu va fi unul dintre aceștia pe care-i avem astăzi, nu va veni din nici o denominațiune, ci va merge direct în Fapte 2 și va porni de acolo. El va predica Evanghelia curată și va spune aceleași lucruri pe care le-a spus Petru în ziua cincizecimii, pentru că ce a zis el atunci a fost dovedit ca fiind adevărul, de către toată Scriptura.

El nu-și va face de lucru cu nici o organizație, iar când va veni, se va ridica împotriva femeilor așa cum a făcut și Ilie; va urî femeile stricate, așa cum a făcut și Ioan, va iubi sălbăticia și nu va privi cu indulgență răul, ci-l va osândi.

Noi îl așteptăm pentru că știm că va veni, deoarece așa a spus Dumnezeu. Eu cred că mesajul pe care-l avem astăzi, pregătește venirea Domnului Isus. Da, domnilor. El este pe drum, s-a născut deja și va veni din sălbăticie, ca Ilie, ca să se facă

cunoscut. El va propovădui Fapte 2 și va întoarce credința acestor copii la credința părinților de la cincizecime. Da, el se va întoarce tot timpul la Fapte 2.38 și va predica Evanghelia adevărată și nemodificată.

El nu va avea nimic de-a face cu Izabela sau cu sistemul ei, ci va fi un slujitor al lui Dumnezeu. Desigur. Biblia spune că el va veni, va proroci și va spune răspicat mesajul în fața acestor Izabele, exact cum a făcut Ilie în Israel. Acesta este motivul pentru care va fi urât de toți și nimeni nu va sta de partea lui.

Va veni. Dumnezeu a făgăduit că el va ieși în față ca să predice bisericii alese așa cum a fost spus, pentru a-i trezi pe aleși și pentru a-i scoate din lucrurile lumești, adunând biserica într-un singur popor.

Știu că voi spuneți: „Aceasta este denomi-națiunea mea!”, dar eu vă spun că nu aveți dreptate.

Ioan a venit singur, ca să prezinte tot pe Unul care era singur: pe Isus Hristos.

Nici Ilie din timpul sfârșitului nu va fi o denomi-națiune, ci va fi un bărbat, căci Isus a spus că el va fi uns cu Duhul Lui cel Sfânt. El nu va prezenta trei sau patru dumnezei, ci va vorbi despre singurul Dumnezeu adevărat: Domnul Isus Hristos, astfel încât mesajul lui va întoarce copiii Duhului Sfânt la credința părinților.

Țineți minte, frații mei, căci dacă eu vă spun aceste lucruri numai ca să vă supăr, înseamnă că trebuie să merg la altar, dar nu aceasta este intenția mea, ci v-o spun pentru că aceasta este „Așa vorbește Domnul”!

Dacă Dumnezeu nu a dovedit în țară și în lume că spun Adevărul, atunci vă rog să îmi spuneți unde este greșeala. Eu vă spun adevărul, de aceea întoarceți-vă repede la rusalii. Ieșiți afară din sistemele organizate fiindcă Biblia spune în

Apocalipsa că ierarhia romano-catolică este o curvă și o mamă a curvelor. Ce înseamnă aceasta? Biserici, sisteme.

De unde au venit biserica luterană sau cea metodistă? De unde vin toate organizațiile? Dumnezeu nu a organizat niciodată o biserică și nici nu a cerut așa ceva.

Totuși, Biserica Catolică pretinde că începutul ei este acolo, demult, când Isus a organizat biserica Sa. Vreau să-mi arătați pagina din istorie sau din Biblie care spune așa ceva.

Timp de 325 de ani nu a existat nici o organizație, dar după moartea ultimului apostol, ei s-au întrunit în Conciliul de la Niceea și au făcut o organizație. Apoi Luther a ieșit de acolo. El a fost un om mare, trimis de Dumnezeu, dar la puțin timp după moartea lui, oamenii au mers mai departe și au făcut o altă organizație.

Atunci Duhul Sfânt a venit peste John Wesley. El nu a organizat nimic, dar după moartea lui, ei s-au organizat din nou.

Duhul Sfânt a venit apoi între penticostali și ei au ieșit din mijlocul metodiștilor. Ce s-a întâmplat după aceea? S-au organizat și ei.

Dar va fi un om singuratic care va veni cu puterea și cu ungerea lui Ilie, ca să împlinească profeția din Maleahi. Aleluia! El va restitui totul.

Amintiți-vă, el le prorocea și iarăși le prorocea, le spunea toate lucrurile și Dumnezeu lucra prin el, dar mesajul lui final a atins Casa Albă (pe împărat).

Când a venit Ioan, mesajul lui a atins Casa Albă a acelei zile.

În dimineața aceea, după ce fusese în prezența lui Dumnezeu, Ilie a coborât pe drum, cu pieile vechi atârând pe el, cu capul lui pleșuv strălucind, cu barba răvășită cu ochii luminați de slava lui Dumnezeu, cu toiagul în mână și cu pașii hotărâți. Ce a făcut El? S-a dus în Samaria direct la „Casa Albă”, spunând: „Așa vorbește Domnul!” El nu se temea de nimic. Bisericile îl alungaseră, și la fel oamenii, dar acum el mergea să-și aducă mesajul final împotriva Casei Albe.

Ce s-a întâmplat după aceea? Ascultați. După acest atac, el a tăcut, nu l-a mai auzit nimeni. Dumnezeu l-a chemat înapoi, spunând: „Ilie, ți-ai rostit mesajul în tot Israelul; ei îl cunosc, de aceea vino aici, în pustie; depărtează-te, separă-te de ei, fiindcă vreau să le arăt ce înseamnă să respingă mesajul Meu!”

Ce a urmat? Război, lipsuri, foamete.

Așa vorbește Duhul Sfânt: „Fiți atenți la ce va urma!” A fost foamete și va veni foamete, poate nu din lipsă de pâine, ci din lipsa auzirii Cuvântului lui Dumnezeu și a Adevărului Său.

Toate bisericile se vor uni și vor intra cu capul înainte în ceea ce le-a înghițit deja.

Ce a făcut Ilie? A găsit sus în munți un izvor ascuns de unde a băut Apa Vieții și descoperirile lui Dumnezeu, pentru că stătea acolo sub puterea Lui. Descoperirile veneau printr-un izvor ascuns, în timp ce toți ceilalți mureau de sete. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe slujitorii Săi, corbii. Aceștia îi aduceau hrană lui Ilie cât timp a fost departe de oameni, în timp ce ceilalți erau acolo jos, flămânzind după o trezire și totuși mergând pe drumul lor: „Nu mai auzim nimic de acele treziri... Unde-o fi nebunul acela care ne strică organizațiile?” Ei nu știau, deoarece Ilie a ascultat de Dumnezeu și s-a retras într-un loc de unde nu-i mai auzeau vocea.

Și atunci au început să înțeleagă.

Când Dumnezeu trimite un mesaj, când vorbește oamenilor și ei nu vor să-L primească, El își retrage slujitorul și trimite urgiile: foamete și moarte, atât fizică, cât și duhovnicească. Tu aștepti liniștit, frate, deoarece crezi că ai văzut ceva, dar n-ai văzut nimic. Crezi că aștepti o mare trezire duhovnicească; mai aștepti puțin... și aștepti, tânjești și plângi, dorind să auzi Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia spune aceasta:

„Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete și sete după auzirea cuvintelor Domnului.” (Amos 8.11). Dar atunci vocea aceea nu se va mai auzi, va fi ascunsă undeva în pustie.

Dumnezeu a făcut din corbi slujitorii Săi și aceste păsări l-au ținut în viață pe Ilie cât timp a fost departe de biserică. Corbii îi aduceau carne și pâine dimineața și seara iar el bea apă din izvor, pe când ceilalți, acolo jos, nu aveau nici hrană și nici apă duhovnicească.

Și într-o zi, după ce Dumnezeu Și-a adus poporul în genunchi, păcatul a luat ceea ce îi aparținea.... Izabela a luat totul; a pus stăpânire peste tot, iar astăzi o face din nou. Aceasta este „Așa vorbește Sfânta Biblie a lui Dumnezeu”. O va face din nou. Ea este chiar acum pe scaunul de domnie, în spatele marionetei, mișcând-o cum vrea ea; și nimeni n-o poate opri. Cu siguranță, acum n-o va opri nimeni, pentru că ce n-au putut să realizeze pe plan religios, vor realiza pe plan politic. Acesta este adevărul. Va fi un boicot politic ce va duce exact la semnul fiarei, iar acest lucru este atât de sigur pe cât este de sigur că eu stau aici. Înțelegeți? Biblia a spus aceasta.

Știu că se face târziu, de aceea am să mă grăbesc. Trebuie să vă mai spun ceva, dacă Domnul îmi va permite...

Fiți atenți. Ilie a stat acolo, sus, până când i-a spus Dumnezeu. El nu a avut treziri. Nu a predicat, dar a stat acolo cu Dumnezeu, singur, în sălbăticie, deoarece era un

om al sălbăticiiei, un om care a crescut în pustie.

La fel a crescut și Ioan Botezătorul.

El s-a dus în sălbăticie ca să fie singur cu Dumnezeu, s-a depărtat de biserică după ce și-a rostit mesajul pentru ea. Biserica a respins mesajul, iar organizațiile n-au vrut să-l asculte, de aceea a trebuit să plece.

Dumnezeu l-a chemat afară dintre ei, l-a dus în pustie și i-a spus: „Vino afară, căci ei nu te vor mai asculta. Vino, și-Mi voi revărsa judecata peste ei.”

O, da, el va fi aici în scurt timp, de aceea: vegheați!

Ce s-a întâmplat după zilele prorociei lui? Biserica a intrat sub teroarea Izabelei, care a luat totul în stăpânire și a început să construiască altare pentru idoli.

Dar într-o zi, Dumnezeu l-a chemat iarăși și Ilie s-a întors.

Ascultați-mă cu atenție și nu vă supărați din cauza mea, căci ceea ce spun este „Așa vorbește Domnul”. Când s-a întors, știți ce a făcut Dumnezeu? L-a trimis la o văduvă.

Odată, această femeie a avut autoritatea bărbatului asupra capului ei și a fost nevoie ca el să moară pentru ca ea să fie liberă și să creadă Cuvântul profetului. Ați observat aceasta?

Ea avusese un soț care o îndrumase înapoi și încolo pe la școlile acelea, dar în timpul acelei mari secete, el a murit, așa că femeia nu mai era prinsă în nici o

organizație; era pregătită să audă Cuvântul Domnului.

O femeie, o biserică al cărei bărbat (organizația) murise și care se gândea că a rămas singură. Dar Dumnezeu a spus: *„Du-te la ea, căci are să te asculte. Eu i-am poruncit să te asculte.”*

Voi, cei de aici, sunteți atât de credincioși încât faceți tot posibilul ca să vă adunați, deoarece vreți să le arătați oamenilor că inima voastră este dreaptă și doriți să se pună și ei în rândulială. Apoi vă gândiți că o duceți greu.

Țineți însă minte că privirea lui Dumnezeu este ațintită asupra voastră. Voi Îl iubiți, eu știu aceasta, căci altfel nu ați fi aici, n-ați asculta așa ceva, dar nu uitați că El este cu ochii pe voi. Da.

Bărbatul acelei femei murise; organizația ei murise și ea era pregătită să asculte cuvântul profetului. Astfel, când profetul s-a apropiat de poarta ei și i-a cerut niște apă, ea s-a dus și i-a adus. După aceea el i-a zis: *„Adu-mi și o turtă din făină.”* Când a auzit aceasta, femeia i-a răspuns: *„Viu este Domnul că nu am decât cât să mâncăm o dată, eu și fiul meu.”*

Se părea că omul fusese trimis ca să-i ia și puținul pe care-l avea, dar era exact invers. Când ea a fost gata să dea tot ce avea pentru Cuvânt, Dumnezeu a hrănit-o, iar dacă voi sunteți pregătiți să-l dați lui Dumnezeu ceea ce aveți, pentru Cuvânt, atunci El vă va ține în viață. Aleluia. Slavă lui Dumnezeu! Înțelegeți, biserică?

Să nu credeți cumva că am luat-o razna, fiindcă nu-i așa. Dar tot ceea ce aveți, credința voastră în Dumnezeu, așezați-o pe Cuvântul lui Dumnezeu și El vă va ține în viață.

Atunci ea era pregătită, dar înainte, când trăia bărbatul ei, nu era, pentru că el nu

o lăsa. Când a fost însă pregătită, Dumnezeu a trimis la ea un profet. A primit ea cuvântul lui? L-a primit ea pe profet? Desigur, l-a primit.

El i-a spus: „Adu aici ce ți-a mai rămas ca să trăiești, și dă-mi mai întâi mie să mănânc.” Ce s-a întâmplat? În timp ce toți ceilalți flămânzeau și mureau de foame, ea și copilul ei aveau ce mânca; aveau trei mese bune pe zi: descoperirea dumnezeiască a Cuvântului.

Sper că veți înțelege, prieteni.

Ce a urmat? El a rămas acolo până când a trecut foametea, a locuit la această văduvă, la această Biserică ce l-a primit și a crezut Cuvântul lui. Iar el a ținut-o în viață, a ținut Biserica în viață prin Cuvântul Domnului, pentru că El spunea: „Așa vorbește Domnul!”

Nu avem acum timp ca să vorbim până la capăt, cum a ajuns el la confruntarea cu Baal, dar o va face în curând, nu vă îngrijorați. Să urmăriți ce se va întâmpla atunci când va ieși din pustie.

Când bătrânul Ilie, profetul, un slujitor adevărat al lui Dumnezeu, a ajuns la capătul drumului, Dumnezeu i-a zis: „Ilie, ai predicat destul. Ai înfruntat-o pe Izabela, cu vopselele și cu toate celelalte lucruri ale ei. Acum vino la Iordan!”

Și el a coborât la Iordan, la apa aceea murdară și rece pe care trebuie s-o treacă fiecare om: moartea.

Acest mare slujitor al lui Dumnezeu s-a sus la Iordan însoțit de fiul lui după Evanghelie. Da, Elisei era fiul lui și el a zis:

„Părinte! Părinte! Carul lui Israel și călărimea lui!” (2 Împărați 2.12).

Ei au coborât împreună la Iordan, urmând ca fiul să-și vadă părintele plecând.

Ajungând la apă, Ilie și-a luat mantaua de pe umeri și a zis: „Moarte, nu mai poți să-mi faci nimic!” Și a lovit Iordanul cu mantaua: „Dă-te la o parte, căci în dimineața aceasta voi trece dincolo!”

Ce s-a întâmplat? Apele s-au retras și au secat. Ce făcea bătrânul profet? Se uita dincolo de Iordan; el știa că acolo era un car cu cai, care îl aștepta ca să-l ducă acasă, deoarece lucrarea lui se încheiase. Fiul lui în Evanghelie rămânea în locul lui.

Mi-am adus aminte că zilele trecute mă întorceam acasă din vest și am fost nevoit să conduc singur timp de trei zile (2400 de mile - adică 4000 km). La un moment dat am deschis radioul și am auzit o emisiune religioasă transmisă din Del Rio, Texas. Cineva vorbea despre un bătrân de culoare. El urma să moară, să coboare la râu și spunea: „Voi avea niște pantofi de aur cu care voi umbla pe străzile de aur.” Acest negru bătrân predicase toată viața și singurul lucru la care se gândea, singura lui mulțumire era vechiul lui banjo (instrument muzical ca o chitară mică) ce atârna pe perete. El stătea în plantațiile de bumbac și cânta imnuri cu vechiul lui banjo, odihnindu-se de slujba pe care o făcuse. Așa se odihnea el.

Spunea că bătrânul cal cu coada tăiată pe care-l călărea, va fi acolo jos cu carul.

Când a început să cânte, am închis radioul și am condus mai departe, gândindu-mă: „O, așa este! Și eu trebuie să vin acolo, dar pe mine ce mă mulțumește? Unde îmi găsesc eu mulțumirea? În sălbăticie. Eu am o pușcă cu care vânez toamna, un Remington 270, model 721, pe care am primit-o acum câțiva ani de la un frate din California, și am vânat cu ea an după an. Știu că este o armă de vânatoare bună și ea este mulțumirea mea în sălbăticie.”

M-am gândit apoi la vedenia mea. Când am ajuns acolo, i-am văzut pe toți ai mei și am auzit ceva. Când m-am întors, l-am văzut pe Prinț, calul meu, care a venit și și-a așezat capul pe umărul meu.

Gândindu-mă la toate acestea, mi-am zis apoi: „Da, într-una din aceste dimineți, voi coborî la Iordan.”

Pușca mea cea veche atârnă sus pe perete și n-am mai folosit-o din toamna trecută.

Apoi mi-am zis: „Pe acest căluț, pe care l-am călărit, Dumnezeu îl va înhăma la carul meu, în dimineața când voi coborî la râu.”

Da, voi sta jos lângă râu, iar Dumnezeu îl va trimite. Într-una din aceste dimineți, el va fi înhămat la carul meu și atunci voi pleca, voi urca pe nori.

Haideți să ne rugăm. O, puterea lui Dumnezeu de care mă voi bucura plimbându-mă pe străzile de aur! Da, pușca ce atârnă acum pe perete nu-mi va mai fi de nici un folos acolo, și mă întreb dacă acel cal al meu, pe care l-am văzut în vedenie, va fi înhămat la carul meu și mă va aștepta la râu. Nădejdea mea este că da, căci doresc din toată inima să am parte de răpire. Vreau ca și biserica să aibă parte de acest eveniment măreț, fiecare dintre voi.

Dacă ați ști când veți coborî la Iordan, ați părăsi toate aceste sisteme nelegiuite ale lumii și l-ați primi pe Isus Hristos ca Mântuitor?

Dacă nu ești creștin, vrei să ridici mâinile și să spui: „Frate Branham roagă-te pentru mine și când voi merge la Iordan, voi fi pentru totdeauna cu Domnul.”?

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

„Doresc ca atunci când voi merge la Iordan, să am asupra mea puterea Duhului Sfânt, să lovesc apele reci și să trec dincolo.”

Cum puteți să auziți asemenea cuvinte unse de Duhul Sfânt, cum puteți să știți că El este Acela care-mi arată situația voastră și totuși să nu ridicați mâinile? Aceasta arată că a venit timpul călătoriei în pustie.

Mai este cineva care vrea să ridice mâna înaintea ca să ne rugăm? Sunt numai doi care și-au ridicat mâna, trei.

Dumnezeu să te binecuvânteze, băiete.

Trei, Tată ceresc? Ar fi minunat, Doamne, dacă ei ar fi în ziua aceea acolo. Rugămintea mea, este ca ei să fie acolo, deoarece și-au ridicat mâna și sunt convinși că aceste sisteme lumești sunt pe moarte și în curând glasul Cuvântului lui Dumnezeu va fi foarte greu de găsit, căci Dumnezeu îl va îndepărta din biserică. Strigătul, chemarea Mirelui va înceta în curând, pentru că religia Izabelei îl va înăbuși.

Acești oameni doresc însă să trăiască lângă acel „izvor” ascuns, lângă care a stat și Ilie, fiind ferit de foame și de sete.

Dă-le Doamne, chiar acum Duhul Tău cel Sfânt; umple-le inimile de bucurie și de pace; îndreaptă-i spre Cuvântul Tău astfel încât să-L poată trăi acum și în veșnicie și binecuvântează-i. Ei sunt ai Tăi, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

În timp ce avem capetele plecate, cei care au ridicat mâinile și vor să-L primească

pe Hristos, să se ridice în picioare ca să mă rog pentru fiecare dintre ei.

Ridicați-vă în picioare.

O, Dumnezeule, am greșit? Nici măcar cei trei care și-au ridicat mâinile nu sunt suficient de convinși încât să se ridice în picioare și să primească ceea ce am spus că vor primi. Doamne Isuse, eu îți încredințez în mâinile Tale. În ce mă privește, eu am predicat Cuvântul Tău, fără să fac vreun compromis, iar acum las alegerea în seama lor, Tată. Tu fă tot ceea ce este bine pentru biserică și pentru slujitorul Tău, căci totul este în mâinile Tale.

Tată, Te rog să-i mântuiești pe cei pierduți, să umpli inimile care flămânez cu lucruri bune, să le dai viață veșnică celor care însetează, să-Ți ridici slujitori care să îți vestească mesajul, să dai vindecare celor bolnavi și neputincioși, spre slava Ta, căci mă las în seama Cuvântului Tău. Scrie legile Tale în mâna mea, în inima mea și în mintea mea, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Când voi merge la râu, în amurg,

Și când prietenii mă vor părăsi,

Va fi acolo Cineva așteptând

Ca să-mi arate drumul.

Și nu va trebui să trec Iordanul singur.

Billy, ai împărțit numere de rugăciune? Mă simt obosit. Câte numere ai dat astăzi?

Ai dat cu litera „B”? Și cu litera „A”? În ordine, să-i chemăm mai întâi pe cei cu litera „B”. Numărul de rugăciune B-1. Vino aici, doamnă. Nr. B2, ridică mâna. Doamna aceea? Numerele B-3; B-4; B-3 vrei să ridici mâna? B-4? B-5? Vrei să ridici mâna, B-5? Domnul acela? În ordine. 6,7,8,9,10,11,12,13,14,15.

Toți cei care au numere de rugăciune cu litera „B”, să se ridice în picioare.

.....

Toți cei care au numere de rugăciune cu litera „B” să vină și să-și ocupe locul în ordinea crescătoare a numerelor.

Ce urmează? „A”? Cine are numărul „A1”? Unde este A1? Desigur, este aici A1, nu-i așa? Numerele au fost împărțite acum două sau trei zile, așa că s-ar putea să nu fie aici. Mergeți în liniște lângă perete.

Înainte de a chema rândul de rugăciune, aș vrea să vorbesc puțin cu cei care nu au numere de rugăciune.....

...Țineți numărul în mână, astfel încât să poată fi luat de băieții care se ocupă de lucrul acesta. Voi ați așteptat, ați venit devreme, ați luat un număr de rugăciune, așa că aveți dreptul să intrați în rând. Eu am promis că mă voi ruga pentru voi și cu ajutorul lui Dumnezeu, voi încerca să fac așa cum am spus.

Acesta e băiatul tău? Este un tânăr foarte drăguț. Te rog să mă ierți... Femeia aceasta arată ca o adevărată americană. Băiatul are o salopetă și o haină în dungii. Ea este o femeie tânără cu părul lung și îmbrăcată frumos. Dumnezeu să o binecuvânteze pe ea și casa ei, pe soțul ei și pe cei dragi. Cu adevărat, așa trebuie să arate o femeie din SUA, țară care spune că este „creștină”. Iartă-mă, doamnă pentru că vorbesc așa, dar am spus aceste cuvinte pentru ca oamenii să vadă cum

cred eu că trebuie să arate o creștină adevărată – fără manichiură sau alte lucruri de felul acesta – cu alte cuvinte, o adevărată doamnă.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Spanding: „Medicul cel bun”.

Medicul cel bun este acum aproape,

Îndurătorul Isus.....

Credeți în El? Credeți că El este Medicul cel bun? Fiți respectuoși pentru o clipă.

Eu am scurtat puțin mesajul pentru că mai avem numai puțin timp, dar nădăjduiesc că ați înțeles tot ce am vrut să spun. Credeți din toata inima.

Cineva să-i alinieze pe oameni acolo, în spate... Este în ordine. Ce ziceți? Toți cei care au numere de rugăciune stau în picioare.

Dar voi, care nu aveți numere de rugăciune, credeți? Dacă aveți credință, Dumnezeu vă va chema.

Fetița de acolo, din spate, care suferă cu picioarele... Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Ai credință și Dumnezeu va îngădui aceasta. Crezi că tatăl tău care este bolnav, se va face bine? Dacă vei crede, așa va fi.

Dar tu, care te rogi pentru nepotul tău bolnav, crezi că Dumnezeu îl va vindeca? Doamna de acolo... Dacă crezi, vei primi cu siguranță aceasta.

Veți crede cu toții? Câți dintre frații mei de aici sunt predicatori ai Evangheliei Depline, sau indiferent ce sunt, cred în vindecarea divină? Ridicați mâna. Mi-ar face plăcere să veniți aici și să mă ajutați să mă rog pentru acești oameni, astfel ca ei să vadă că nu numai eu pot să mă rog pentru ei, ci și voi. Veniți și stați aici pe platformă cu mine. Veniți aici, frații mei, predicatori? Veniți și stați aici, pe platformă. Este bine. Vă mulțumesc, fraților. Haideți, veniți.

Ce spuneți? (cineva zice: „Am putea forma un al doilea rând aici?”) Da, puteți.

Haideți să facem chiar acum un al doilea rând. Este o idee bună. Este bine. Veniți aici, frații mei. Veniți aici, vă rog.

Voi, cei din sală îi vedeți pe acești oameni cumsecade? Ei stau aici pentru aceeași Evanghelie pe care o predic și eu. Înțelegeți? Ei au venit aici pentru că cred în această Evanghelie. Ar trebui să fiți mândri de păstorii voștri care vor fi aici pe platformă, predicând cu putere.

Acești bărbați au avut o descoperire, ei știu lucrul acesta. În ce mă privește, eu nu sunt împotriva oamenilor, dar uneori ne prindem în niște sisteme care ne despart, de aceea sunt împotriva sistemelor și nu a oamenilor, care sunt slujitorii lui Dumnezeu.

Cât timp credeți că ne-ar lua dacă aș folosi darul deosebirii duhurilor pentru fiecare om de aici? Aș fi epuizat după primii cinci, șase sau zece, așa că nu aș mai putea să mă rog și pentru ceilalți din cauza epuizării. Voi știți care vă sunt necazurile, știți ce ați făcut, de aceea aș vrea să vă mărturisiți chiar acum păcatele. Dacă vreunul dintre voi mai are vreo umbră de îndoială în inimă, s-o scoată chiar acum afară și să Îl roage pe Dumnezeu pentru iertare.

Dacă nu ești împăcat cu Dumnezeu, roagă-L să te ierte. Dacă nu vei face aceasta și nu ești împăcat cu Dumnezeu, nu te va ajuta cu nimic faptul că vei trece pe aici.

Totul este numai o pierdere de vreme. Acesta este adevărul. Așa este.

Uitați-vă aici. Acesta este fratele Kidd. Mi-ar plăcea să mă întorc cu un an sau doi în urmă, la ziua când trăgea să moară, bolnav de cancer. Văzându-mă, soția lui mi-a spus: „Grăbește-te, căci moare!” iar când am ajuns acolo, Domnul l-a vindecat, așa că astăzi este încă aici.

El este un bătrân veteran, care cu câțiva ani în urmă, predica și stătea tare pe Cuvânt deși oamenii râdeau de el. În vremea aceea, el și soția sa împingeau vagonetii și scoteau cărbuni din mină. A fost urmărit și aruncat în închisoare, dar cu toate acestea a luptat neîncetat pentru a câștiga premiul. Așa este.

Frații mei, probabil că voi nu veți avea darul deosebirii, dar nici nu este nevoie. În primul rând, voi trebuie să vă sprijiniți pe Cuvânt și eu știu că mulți dintre voi sunteți mai buni decât mine în Cuvânt, deoarece eu nu sunt un predicator prea priceput. Voi sunteți unși ca lucrători și Biblia spune că orice bărbat care este chemat să predice Evanghelia, trebuie să se roage pentru bolnavi.

Voi știți că porunca de căpătâi dată de Domnul Isus, este aceasta: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu crede, va fi osândit.

Iată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci: vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.15-18).

Dacă ești chemat să fii predicator, atunci ești chemat să te rogi și pentru bolnavi.

Motivul pentru care spun aceste lucruri este ca cei din sală să înțeleagă că ei nu trebuie să aștepte pentru un serviciu de vindecare pe cineva ca Oral Roberts, Tommy Hicks, Tommy Osborn, pe mine sau pe altcineva, deoarece și voi sunteți bărbați trimiși de Dumnezeu și aveți dreptul să vă puneți mâinile peste ei, la fel ca oricare alt slujitor.

Până la urmă, frați predicatori, noi știm cu toții că propria credință a oamenilor este cea care face lucrarea, este adevărat? Noi ne rugăm doar pentru ei.

Voi spuneți: „Frate Branham, Duhul Sfânt este aici cu tine?” Da, domnilor, sigur că este.

Acum, voi, cei din rândul de rugăciune de acolo, dacă credeți din toată inima că Dumnezeu vă va vindeca, ridicați mâna și spuneți: „Primesc!”

Vino aici, doamnă, vino aici. Eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată. Aici, nu sunt numai frații mei, ci este și Domnul meu, și El este și Domnul lor. Deci, dacă El îmi va spune ceva care nu este în ordine cu tine, vei ști dacă este adevărat sau nu.

Vreau ca oamenii din sală să vadă că Duhul Sfânt este aici, pe platformă, să dea deosebirea duhurilor, dar aceasta nu vindecă pe nimeni. Totuși, dacă El îmi va descoperi ceva despre care tu știi că eu habar n-am, așa cum s-a întâmplat cu femeia de la fântână, vei crede? Eu nu vreau să spun că suntem în aceeași situație ca aceea, ci spun că noi suntem tot un bărbat și o femeie care se întâlnesc pentru prima dată.

Isus era un Om de vârstă mijlocie și probabil că femeia era tânără, poate ca tine. Și dacă El îmi va spune de ce ești aici, care ți-e necazul, sau altceva de felul acesta,

vei crede că Duhul Lui a făcut-o?

Frații mei, voi credeți că același Domn Isus este aici? Dar voi, cei din sală, credeți? Dacă ați fi în rândul de rugăciune, ați crede că acești bărbați sunt slujitorii lui Dumnezeu?

După ce am predicat așa cum ați putut auzi, după ce v-am spus toate acele lucruri, credeți că i-aș chema aici sus dacă n-ar fi vrednici pentru aceasta? Nu, n-aș fi făcut-o! Dacă aș fi făcut aceasta, m-aș fi lăsat biruit chiar de lucrul împotriva căruia lupt. Înțelegeți? Eu am încredere în ei, pentru că sunt bărbații trimiși de Dumnezeu.

Să vedem dacă Duhul Sfânt este aici....

Voi spuneți: „Ce faci, frate Branham?” Același lucru pe care l-a făcut și Isus atunci când s-a întâlnit cu femeia. El i-a zis: „*Dă-mi să beau!*” și astfel a intrat în vorbă cu ea ca să-i afle necazul.

Tu ești bolnavă cu nervii. Dacă este adevărat, ridică mâna. Desigur, nu pare, nu-i așa, frații mei? Nu pare, dar aceasta este problema ei. De vină este imaginația ta, deoarece îți închipui că se vor întâmpla lucruri care nu au loc niciodată. Uneori, Diavolul îți spune: „Nu mai este nici o speranță pentru tine, deoarece ai depășit linia!”

Eu nu-ți citesc gândurile, ci știu ce ți-a spus, pentru că văd ce ți-a spus.

Isus cunoștea gândurile oamenilor, este adevărat? Ei bine, exact aceasta se întâmplă și acum.

Am să-ți spun ceva ca să înțelegi. Tu ai venit aici pentru altcineva, este adevărat? Eu nu am înțeles până acum aceasta, dar dacă Domnul îmi va descoperi, vei crede că eu sunt profetul Lui? Da, ești aici pentru mama ta. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună necazul ei? Este o boală de inimă, tensiune prea mare, pietre la fiere și mai multe complicații. Este adevărat, nu-i așa? Vezi? Acesta este Duhul Sfânt; este Ceva care se află deasupra mea și a fraților. Înțelegeți voi? Este Duhul Sfânt, de aceea aș vrea să credeți din inimă în timp ce trec prin rândul de rugăciune.

Să ne plecăm capetele și să ne rugăm pentru acești oameni.

Tatăl nostru ceresc, noi ne vom pune mâinile peste ei, în timp ce ne rugăm. Aici sunt slujitorii Tăi și dorința noastră este să ne punem mâinile peste acești bolnavi, pentru că așa ai spus Tu să facem, iar noi o vom face în Numele lui Isus Hristos. Ajută-i pe oameni să nu plece de aici cum au venit, ci să fie vindecați prin Numele lui Isus Hristos. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze. Acum veniți aici. În Numele Domnului Isus, fii vindecat! În Numele Domnului Isus, fii vindecat, frate.

În Numele Domnului Isus, fii vindecată, soră.

O clipă. Frați, surori, de ce v-ați bucurat atunci când am deosebit duhurile pentru femeia aceea, iar acum, când toți aceștia trec pe aici, nu aveți nici o reacție?

Oamenii trec pe aici și spun: „Păi, dacă nu-mi va descoperi tainele inimii, n-am făcut nimic.”

Dar nu este adevărat. Aceasta nu are nici o importanță, deoarece rezultatul este același.

Când treceți pe aici, ridicați mâinile și spuneți: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse. Te primesc ca Vindecător și vreau ca acești oameni să mă boteze. Voi merge direct la bazinul cu apă, ca să fiu botezat și mă voi întoarce știind că Tu ai promis că voi primi Duhul Sfânt.”

Duhul deosebirii este încă aici. Cine este bărbatul acesta de aici? Eu sunt un străin pentru tine, nu-i așa, domnule? Nu te cunosc. Dacă Dumnezeu îmi va spune ce te supără, vei crede că sunt slujitorul Lui? Vei crede din toată inima? Bine, domnule. Mulțumesc.

Ai un duh foarte blând, foarte bun. Ești aici pentru altcineva. (Așa este). Este vorba de nepotul tău, care are poliomeilită. El a căzut ieri și și-a rupt piciorul. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”! Este adevărat? (Da, așa este). Du-te acum și crede, căci se va face bine.

Credeți cu toții? (Predicatorii se roagă pentru bolnavii din rândul de rugăciune. În timp ce oamenii trec, fratele Branham cântă: „În Numele lui Isus Hristos.”).

Fie binecuvântată legătura care ne leagă

Inimile noastre în iubire creștină;

O părtășie a inimilor, ca cea de sus,

În fața scaunului de domnie al Tatălui

Ne aducem rugăciunea fierbinte;

Temerile, speranțele și ținta noastră, sunt una,

Mulțumirile și grijile noastre.

Dumnezeu își va ține mâna întinsă peste copiii Săi șchiopi, orbi, etc., și-i va vindeca. Voi, vestitori ai Evangheliei, știți că nu avem nici o putere ca să vindecăm, dar Domnul nostru Isus, este aici și El poate să facă semne și minuni; poate să desfacă legăturile Diavolului.

Noi îl osândim pe Diavolul în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și-L rugăm pe Domnul să le dea credință, astfel încât să știe că rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav, iar Dumnezeu îl va ridica și va fi iarăși sănătos.

Îngăduie aceasta, Dumnezeule Atotputernic prin Numele lui Isus Hristos. Amin.

Coborâți de pe platformă, iar voi, frații mei, rugați-vă în continuare.

În timp ce predicatorii se roagă, rugați-vă și voi toți, pentru cei peste care ne-am pus mâinile. Iar voi, cei din sală, care nu ați reușit să ajungeți în rândul de rugăciune, puneți-vă mâinile unii peste alții.

Tatăl nostru care ești în ceruri, în încheierea acestui serviciu ținut sub ocrotirea lui Isus Hristos, Marele Preot uns de Dumnezeu, Emanuel care a înviat din morți ca să mijlocească pentru noi, îi încredințăm în mâna Ta pe acești oameni. El este acum cu noi, puterea Lui este asupra noastră și ne arată vedenii, ne ajută să prorocim și să ne punem mâinile peste bolnavi. Cuvântul lui Dumnezeu, care este infailibil, nu se va întoarce la El fără rod.

Eu osândesc fiecare duh de boală, de necredință, fiecare putere a păcatului, în

Numele lui Isus Hristos și-i poruncesc să plece de la acești oameni, pentru a putea fi vindecați.

Binecuvântează-i Doamne, pe acești frați predicatori care s-au adunat aici cu un gând și o inimă și pe toți cei ce fac parte din biserică.

O, Dumnezeule Atotputernic, trimite o trezire aici la Middletown, Ohio, care să străbată tot orașul și să-i schimbe total pe oameni. Lasă puterea Ta, Doamne, să facă din acest oraș un exemplu, o biserică puternică, astfel ca oamenii din toată țara să vină aici ca să vadă puterea lui Dumnezeu.

Îngăduie aceasta, Doamne.

Vindecă-i pe cei bolnavi și neputincioși și mântuiește-i pe cei pierduți, spre slava Numelui Tău.

Îngăduie Doamne, ca Duhul Sfânt, care se află în această clădire, să îi vindece pe toți cei care sunt reprezentanți prin aceste batiste și pachețele. În Biblie scrie că, atunci când Israelul era în drum spre țara făgăduită, Marea Roșie le-a stat în cale, dar așa cum a spus unul dintre scriitori, Dumnezeu a privit în jos prin Stâlpul de Foc și Marea Roșie s-a speriat și s-a tras înapoi, iar Israelul a trecut, îndreptându-se spre țara care le fusese făgăduită.

În Biblie scrie: „*Doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine.*” (3 Ioan 2), așa că, fie ca atunci când aceste batiste vor ajunge la oamenii înaintea cărora Satana a așezat „Marea Roșie”, Dumnezeu să privească în jos prin sângele propriului Său Fiu, Isus Hristos și să alunge toate bolile de la cei care nu au putut să vină aici; fie ca bolile să fie înspăimântate de Cuvântul lui Dumnezeu, de făgăduința și de ungera Lui, să se îndepărteze și să-i lase pe oameni să treacă dincolo, spre sănătatea și puterea ce le-a fost făgăduită. Îngăduie, Doamne, lucrul acesta, căci încredințăm totul în mâinile Tale, în Numele iubitului Tău Fiu și Mântuitorul nostru,

Isus Hristos. Amin.

Mă rog Celui ce ne cunoaște pe toți, Celui care ne-a ridicat să-I fim moștenire în lume și în Biserică, să lase bogatele Lui binecuvântări asupra voastră, până când ne vom întâlni iarăși.

Din câte știu, următorul meu serviciu va fi al Tabernacol în dimineața următoarei duminici de Paște. Voi pleca apoi la Illinois. Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe voi și bisericile voastre și să vă țină inimile unite. Rămâneți pe Cuvântul lui Dumnezeu. Traiți pentru El, căci vă așteaptă lucruri îngrozitoare! Țineți minte aceasta.

Până când ne vom întâlni, haideți să ne ridicăm în picioare și să cântăm:

Eu Îl iubesc, Eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și mi-a adus mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

Dați mâna în liniște cu cei aflați în apropierea voastră.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc (haideți cu toții).

Căci El m-a iubit întâi

Și mi-a adus mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

Ridicați mâinile către Dumnezeu și cântați cântarea, să răsunе clădirea.

Eu Îl iubesc, Eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și mi-a adus mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

Să ne plecăm capetele.

/: Până când ne vom întâlni:/

La picioarele lui Isus.

(Țineți minte, cu mulți dintre noi nu ne vom mai întâlni până atunci).

/: Până când ne vom întâlni :/

Dumnezeu să fie cu voi.

Fredonați acum. (Fratele Branham începe să fredoneze).

Vă las acum în grija păstorului vostru.

- Amin -